

22. januar 2015

FM 2015/110

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest i forbindelse med EM2016 pålægges at fremlægge en redegørelse, som beskriver hvorledes indsatsen til bekæmpelse af indførslen af euforiserende stoffer i Grønland kan styrkes, herunder gennem forhandlinger med den danske regering. Redegørelsen skal beskrive hvilke konkrete tiltag, der kan effektivisere kontrollen med indrejsende, gods og forsendelser til Grønland samt de økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser forbundet hermed.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I forbindelse med FM2010 pålagdes Naalakkersuisut at arbejde for, at indsatsen til bekæmpelse af euforiserende stoffer i Grønland styrkes, herunder også gennem forhandlinger med den danske regering (FM2010/22). Jeg henviser til Lovudvalgets grundige betænkning vedr. det pågældende forslag.

Et enigt lovudvalg indstillede forslaget til vedtagelse og anmodede desuden Naalakkersuisut om at redegøre for fremdriften i arbejdet. Nævnte redegørelse er mig bekendt aldrig blevet fremsendt, ligesom det fremstår uklart, hvilke tiltag, om nogen, der er iværksat for at efterkomme den ønskede styrkelse af indsatsen.

Naalakkersuisut har i et svar på et senere § 37 spørgsmål oplyst¹:

”En mulighed for at styrke indsatsen kunne være, at man konsekvent flyttede kontrolfunktionen fra modtager til afsender. Det vil kræve en politisk aftale mellem Grønland og Danmark, og formentlig også ny lovgivning begge steder. Grønland ville naturligvis skulle afholde udgifterne til kontrollen.

En kontrol på udførselstidspunktet vil kunne optimere ressourceanvendelsen, i det langt de fleste varer og personer udgår fra Aalborg (med skib) eller København (via fly).”

Som det fremgår af Naalakkersuisuts svar, må en øget indsats, herunder en indsats som indbefatter et samarbejde med de danske myndigheder, forventes at medføre øgede udgifter for Landskassen. Ligeledes kan en model, hvor al kontrol flyttes til afsendelses-stedet, tænkes at koste lokale arbejdspladser.

For at kunne vægte eventuelle økonomiske og beskæftigelsesmæssige effekter overfor de mulige gevinster ved en mere effektiv kontrol mener jeg, at det er på sin

---

¹ Spørgsmål 156-2011. Svaret er dateret den 30. august 2011, Sagsnr. 2011-054326

plads, at pålægge Naalakkersuisut at fremkomme med konkrete velunderbyggede forslag til styrkelse af indsatsen, samt at redegøre for de økonomiske aspekter af sådanne mulige tiltag.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Det er tænkeligt, at der i Skattestyrelsen og Departementet for Finanser og Indenrigsanliggender allerede er indsamlet en mængde viden, som kan danne grundlag for den ønskede redegørelse, hvilket må forventes at kunne begrænse udgifterne til udarbejdelsen heraf. Det er dog min antagelse, at såfremt redegørelsen skal have en kvalitet og en detaljeringsgrad, som efterfølgende kan understøtte oplyste beslutninger, vil der skulle afsættes minimum ½ årsværk til arbejdet, herunder til tolkning.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Udfærdigelse af redegørelsen vil ikke have direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Udfærdigelse af redegørelsen vil ikke have direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne.